

РЕШЕНИЕ

№ 5825

гр. София, 01.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 19.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Мирчев, като разглежда дело номер **6281** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от
Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона
за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Комисията за финансов надзор /КФН/ чрез процесуалния му
представител срещу Решение от 15.05.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно
отделение, 112-ти състав по НАХД № 15064 по описа за 2011г. С обжалваното
решение е отменено Наказателно постановление № Р-10-442/05.04.2011г., издадено от
Заместник-председателя на КФН, за налагане на имуществена санкция на
Застрахователна компания [фирма] за нарушение на чл.317а, ал.3 от Кодекса за
застраховането /КЗ/.

С касационната жалба се релевират доводи за неправилност и необоснованост на
обжалваното решение, като се излагат пространни мотиви. Твърди се, че съдът
неправилно е приложил материалния закон, като е приел, че санкционираното
дружество не дължи предоставяне на КФН на информация относно сключените
договори по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и че такава се
дължи от всички застрахователи, осъществяващи дейност в страната. В този смисъл
нарушението е безспорно установено и неправилно съдът е отменил наказателното
постановление. Моли съда да отмени обжалваното решение. В съдебно заседание
процесуалният представител на касатора - юрк.М., поддържа касационната жалба на

основанията, подробно изложени в нея.

Ответникът по касация – Застрахователна компания [фирма], в отговор по касационната жалба, оспорва същата. Поддържа тезата, че липсата на анализ и индивидуализация на съществени елементи от фактическата обстановка, свързани с особености на изпълнителното деяние, представляват не само съществено нарушение, но и са предпоставка за неправилна правна квалификация. Моли съда да остави в сила обжалваното решение на СРС. В съдебно заседание се представлява от юрк.М., която поддържа становището, изразено в отговора по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

След като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба, основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира касационната жалба за неоснователна по следните съображения:

За да постанови атакуваното съдебно решение, районният съд е установил относимите към спора факти, като е приел от правна страна, че актът за установяване извършването на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление, съдържат изискуемите реквизити. Същите са съставени от компетентни органи в рамките на сроковете, установени с разпоредбата на чл.34 ЗАНН.

Въз основа на фактите е обосновал правен извод, че разпоредбата на чл.317а, ал.3 КЗ е препращаща и не формулира общо правило за поведение, като същото се отнася и за санкционната разпоредба на чл.319, ал.1 КЗ, както и че разпоредбите са относими единствено към застрахователи, които предлагат задължителни застраховки в Р. Б. посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги.

Така мотивираното решение е постановено при правилно приложение на материалния закон. Изводите на въззивния съд относно приложението на разпоредбата на чл.317а, ал.3 КЗ се споделят изцяло от касационната инстанция в настоящия и съдебен състав.

Санкционната разпоредба на чл.317а препраща към чл.294, ал.1 и ал.4 КЗ. В този смисъл предоставянето от застрахователя на КФН на информация за сключени от него договори по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, не може да бъде квалифицирано като неизпълнение на задължение по реда на чл.294, ал.1 във вр. с ал.4 от същия закон. Ответникът не е задължен субект по чл.294, ал.1 от КЗ, тъй като е дружество - титуляр на лиценз за застрахователна дейност и учредено по българското право. Поради това извършваната от това дружество дейност в държавата му на произход – Р. Б., не е в резултат на упражнена свобода на движение по правото на Съюза: правото на установяване, уредено по чл.49 вр. чл.54 от глава 2 „Право на установяване“ от Дял IV „Свободно движение на хора, услуги и капитали“ от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) или свободата на предоставяне на услуги по чл. 56, вр. чл. 62 и чл. 54 от глава 3 „Услуги“ на същия Дял IV от ДФЕС.

Задължени лица по чл.294, ал.1 и ал.4 КЗ са застрахователите по чл.8, ал.1, т.2 КЗ, които са регистрирани по правото на друга държава членка и са упражнили посочените свободи на движение в същия текст: правото си на установяване или на

предоставяне на услуги като част от предоставените по правото на Съюза свободи на движение.

Употребеното в разпоредбата на чл.294, ал.1 КЗ „всеки застраховател, който предлага задължителна застраховка в Р. Б.”, допълнено с пояснението „посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги” означава качество на лицата, предоставящи услугите, което във всички случаи предполага упражнена свобода на движение на услуги по правото на Съюза, които лица са разграничени изрично по тези качества от другите застрахователи съгласно чл.8, ал.1, т.2 КЗ. Така въведеното допълнително качество на задължените лица по чл.294, ал.1 КЗ – упражнена свобода на движение, изключва от приложното поле на разпоредбата застрахователите, които имат произход от същата държава - членка или са с произход друга държава, извън Европейския съюз, и които са застрахователи по чл.8, ал.1, т.1 КЗ. Без допълнението „посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги” нормата на чл.294, ал.1 КЗ би се отнасяла за всички застрахователи, които предлагат на територията на Р. Б. задължителните застраховки, посочени в същата разпоредба. Понятията „посредством установяване или свободата на предоставяне на услуги” следва да се тълкуват и прилагат единствено по смисъла, значението и за целите, произтичащи от правото на Съюза, поради автономността на понятията на това право, както и от принципа на примата на това право и задължението за лоялно сътрудничество, установено по чл. 4, § 3 от Договора за Европейския съюз. Поради това установяването на територията на държава - членка чрез седалище също предполага упражнена свобода на движение от дружеството и не обхваща всички застрахователи, предоставящи услуги на територията на тази държава. Изводът се налага и от тълкуването на чл.8, ал.1, т.1 и 2 от КЗ, който разграничава застрахователите също по признака упражнена свобода на движение на услуги (по т.2 „застраховател от друга държава членка при условията на правото на установяване или на свободата на предоставяне на услуги”) и втора категория – на застрахователите, получили лиценз от КФН. Съобразно това разграничение следва да се тълкува и задължението по чл.294, ал.1 и ал.4 КЗ.

С тази разпоредба е установено допълнително задължение за застрахователите, упражнили правото на свободно движение на услуги, а в случай на извод по смисъла на чл.61 ДФЕС – че са отпаднали всички ограничения на свободата на предоставяне на услуги, то тази разпоредба е дискриминационна спрямо тези дружества и не следва да се прилага спрямо задължените по същата лица. Дори и при такъв извод, е недопустимо правилата на чл.294, ал.4 вр. ал.1 КЗ да се прилагат и по отношение на застрахователите, с държава на произход Р. Б., тъй като това би означавало прилагане на закона по аналогия и в резултат на това основание за административно - наказателна отговорност, в противоречие с чл.46, ал.3 от Закона за нормативните актове и принципа за законоустановеност на деянията, които съставляват административни нарушения - чл.2, ал.1 ЗАНН.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 15.05.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав по НАХД № 15064 по описа за 2011г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и

протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.